

Okresnímu soudu v Prostějově

Ke sp. zn. 3 T 70/2019

V Prostějově dne 28. 7. 2019

Obžalovaný: **Mgr. Dušan Dvořák, nar. 12. 1. 1962**
bytem Ospělov 6, 798 55 Ludmírov – Ospělov
Obhájce: **JUDr. Zdeňka Reková, advokátka**
sídlem Komenského 1586/23, 796 01 Prostějov
i. s. **Mgr. Zuzana Kožnářková, advokátka**
sídlem Komenského 1586/23, 796 01 Prostějov

Návrh na rozhodnutí soudu o zastavení trestního stíhání mimo hlavní líčení, námitka podjatosti a návrh na odnětí věci Okresnímu soudu v Prostějově a příkázání věci jinému soudu téhož druhu a stupně

Vážený soude,

na klienta byla k nadepsanému soudu podána obžaloba státním zástupcem Okresního státního zastupitelství v Prostějově pro zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a jedy podle § 283 odst. 1, 2 písm. b) trestního zákoníku, dílem dokonaného a dílem zůstavšího ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku. Klient se obrátil na nadepsaný soud podáním ze dne 17. 6. 2019 označeným jako *Návrh na předběžné projednání obžaloby a návrh na zastavení trestního stíhání, Návrh na položení předběžné otázky Soudnímu dvoru, Námitka podjatosti a návrh na vyloučení soudců Okresního soudu v Prostějově z projednávání věci*. Jelikož tomuto podání nebylo vyhověno, činím k výslovnému pokynu klienta tento návrh a odůvodňuji jej následovně.

I. K návrhu na rozhodnutí soudu o zastavení trestního stíhání mimo hlavní líčení

Podle § 231 odst. 1 tr. řádu platí, že vyjde – li najevo mimo hlavní líčení některá z okolností uvedených v § 223 odst. 1 a 2, § 223a odst. 1 nebo § 224 odst. 1 a 2, soud rozhodne o zastavení trestního stíhání nebo o jeho přerušení, o podmíněném zastavení trestního stíhání, anebo o schválení narovnání.

Podle § 223 odst. 2 tr. řádu platí, že soud může zastavit trestní stíhání též tehdy, shledá – li za hlavního líčení, že tu je některý z důvodů uvedených v § 172 odst. 2 tr. řádu.

Podle § 172 odst. 2 písm. a) tr. řádu státní zástupce může zastavit trestní stíhání, je – li trest, k němuž může stíhání vést, zcela bez významu vedle trestu, který pro jiný čin byl obviněnému již uložen nebo který ho podle očekávání postihne.

- (1) Především klient opětovně namítá, že skutek, pro který byla podána obžaloba, je nesprávně právně kvalifikován jako zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a jedy podle § 283 odst. 1, 2 písm. b) trestního zákoníku, dílem dokonaného a dílem zůstavšího ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku. Klient vychází z toho, že ust. § 5 a § 29 zákona o návykových látkách č. 167/1998 Sb., ve znění platném a účinném do 1. 4. 2013 povolovalo pěstování konopí k pokusnickým účelům bez limitu. Následně byla přijata novela zákona o léčivech a zákona o návykových látkách (zákon č. 50/2013 Sb., tzv. „konopí do lékáren“). Tato nově zakotvila legální režim pro pěstování konopí pro léčebné použití, a to za podmínek, které byly nově vymezeny v začleněných ustanoveních § 24a a § 24b zákona o návykových látkách. Takto nově nastolené podmínky však mají charakter technického předpisu a vztahuje se na ně proto podle unijního práva povinnost notifikace Evropské komisi, která však provedena nebyla. Na základě nenotifikovaného právního přepisu pak nemůže být založena trestní odpovědnost klienta. Taktéž klient opětovně poukazuje na Nařízení vlády č. 207/1920 Sb. ze dne 7. dubna 1920 ve věci uvolnění výroby a obchodu s konopím a konopnou koudelí jakož i s veškerými polotovary a výrobky konopnými, když toto nařízení vlády je dosud v účinnosti a je tak součástí platného právního řádu. Tato skutečnost je zřejmá z *Odpovědi na žádost o informace podle zákona č. 106/1999 Sb. ze dne 11. června 2019, č. j. 18577/2019-UVCR-3*. Klient má za to, že pozdější podzákoné právní předpisy jsou s tímto v hrubém rozporu, což je zřejmé i z plenárního nálezu Ústavního soudu ČR sp. zn. Pl. ÚS 13/12 ze dne 23. července 2013, kterým došlo ke zrušení části ustanovení § 289 odst. 2 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, podle něhož měla vláda svým nařízením stanovit, jaké je množství větší než malé u omamných, psychotropních látek, látek, přípravků je obsahujících a jedů. Stěžejní závěr tohoto rozhodnutí je ten, že jako neústavní je potřeba posoudit situaci, kdy vláda svým nařízením dotváří znaky skutkových podstat trestných činů. V případě znaku „*množství větší než malé*“ nejde podle názoru ÚS ČR o pouhou konkretizaci zákonného ustanovení, ale nahrazování činnosti, která je v souladu s ústavním pořádkem vymezena pouze zákonodárci. Tento plenární nálezu ústavního soudu přitom přikládá váhu právě i Nařízení vlády č. 207/1920 Sb. ze dne 7. dubna 1920 ve věci uvolnění výroby a obchodu s konopím a konopnou koudelí jakož i s veškerými polotovary a výrobky konopnými.
- (2) Současně klient znovu upozorňuje na nesprávný postup OČTŘ při analýze konopí, které bylo zabaveno v rámci domovní prohlídky a prohlídky jiných prostor, zejm. vytýká, že odborné pracoviště při zkoumání nezházilo v souladu s příslušnou metodikou konopí jako celek, což ve svém důsledku vedlo k nesprávnému určení obsahu delta-9-THC. Tuto svou argumentaci klient podrobně rozvedl již v rámci podání stížnosti proti usnesení ze dne 17. 5. 2019, č. j. KRPM-99371-89/TČ-2018-141271 a v dalších svých podáních, na která v tomto směru odkazuje.
- (3) Klient také vnímá jako zásadní zásah do svých základních práv skutečnost, že dosud nebyla položena předběžná otázka Soudnímu dvoru tak, jak ji definoval v čl. II podání ze dne 17. 6. 2019. Konkrétně má za to, že bylo zasaženo do jeho práva na spravedlivý proces, na zákonného soudce a také do práva na udělení trestu toliko na základě zákona. Povinnost položit předběžnou otázku Soudnímu dvoru Nejvyšším soudem ČR zakládá přitom čl. 267 Smlouvy o fungování EU.

Ke shora uvedenému připojuji žalobu k Městskému soudu v Praze ze dne 26. 7. 2019, na kterou odkazuji a činím k pokynu klienta součástí tohoto podání. Zejména poukazuji na návrh rozhodnutí na str. 9 a 10 tohoto podání. Taktéž v tomto směru odkazuji na dokumenty určené Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu, které byly klientem doloženy do spisu v této trestní věci dne 20. 7. 2019 a 21. 7. 2019.

(4) Poukazuji na skutečnost, že klient byl za identickou trestnou činnost, pro níž je nyní obžalován, dvakrát soudně trestán, kdy mu byl uložen souhrnný trest pravomocným rozsudkem Okresního soudu v Prostějově ze dne 6. 2. 2018, č. j. 3 T 131/2017 – 672, který nabyl ve spojení s usnesením Krajského soudu v Brně ve věci sp. zn. 8 To 102/2018 právní moci dne 22. 5. 2018. Tímto rozhodnutím mu byl uložen mj. trest odnětí svobody v trvání 36 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 4 let. Dále byl klient pro přečin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a jedy podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku, dílem dokonaným, dílem ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, dosud nepravomocně odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Prostějově ze dne 5. 2. 2019, č. j. 2 T 63/2018 – 1274, k peněžitému trestu ve výměře 90 denních sazeb ve výši jedné denní sazby 250,- Kč. **S ohledem na tuto skutečnost se klient domnívá, že je trest, k němuž může trestní stíhání vést zcela bez významu vedle trestu, který mu pro jiný čin byl již uložen nebo který ho podle očekávání postihne, proto činí návrh, jak shora specifikováno.**

II. K námitce podjatosti a k návrhu na odnětí věci Okresnímu soudu v Prostějově a přikázání věci jinému soudu téhož druhu a stupně

(1) V podání ze dne 17. 6. 2019 klient vyslovil své obavy v tom směru, zda jsou orgány činné v této trestní věci nestranné a nezávislé a vznesl námitku podjatosti, na které trvá. Klient má navíc pochyby, zda je základní podmínka nestrannosti a nezávislosti soudu naplněna jak u soudkyně projednávající tuto věc, tak u ostatních soudců Okresního soudu v Prostějově. To zejména s ohledem na spojení soudců Okresního soudu v Prostějově s jeho dalšími kauzami, které byly nadepsaným soudem projednávány a rozhodnuty nebo jsou aktuálně tímto soudem projednávány. Domnívá se, že z těchto důvodů nemůže být zaručeno objektivní posouzení věci žádným ze soudců nadepsaného soudu. Nadto klient připomíná rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR v trestní věci vedené pod sp. zn. 6 Tdo 1493/2014, kde dle jeho soudu bylo jednoznačně konstatováno, že se soudkyně projednávající nadepsanou věc vůči němu dopustila porušení zákona.

(2) Podle § 25 tr. řádu platí, že z důležitých důvodů může být věc příslušnému soudu odňata a přikázána jinému soudu téhož druhu a stupně; o odnětí a přikázání rozhoduje soud, který je oběma soudům nejbližší společně nadřízen. Návrh na zvážení delegace byl již Krajskému soudu v Brně v minulosti předložen v souvislosti s věcí vedenou Okresním soudem v Prostějově pod sp. zn. 11 T 130/2016. Krajským soudem bylo následně rozhodnuto usnesením ze dne 2. 11. 2017, č. j. 7 Nt 18/2017-1953 tak, že se podle § 25 tr. řádu a contrario trestní věc proti klientovi vedené u Okresního soudu v Prostějově pod sp. zn. 11 T 130/2016 tomuto soudu neodnímá. Klient se však domnívá, že od právní moci tohoto rozhodnutí došlo k podstatné změně okolností, a to zejména s přihlédnutím k dalším věcem, které byly následně příslušnými OČTŘ projednávány a rozhodovány. Proto činí návrh, jak shora popsáno.

za Mgr. Dušana Dvořáka
JUDr. Zdeňka Reková, obhájce

i. s. Mgr. Zuzana Kožnářková, advokátka

Přílohy:

- žaloba k Městskému soudu v Praze ze dne 26. 7. 2019,
- usnesení KS v Brně ze dne 2. 11. 2017, č. j. 7 Nt 18/2017 – 1953.